

Уявіть, що ви перебуваєте в умовах, коли терези вагів «життя-або-смерть» хитаються, як метроном. Уявіть, що за вашою спиною те, заради чого варто жити. А всередині — пам'ять, що визначає вас як Людину. Війна — це завжди про цінності. Але поетична збірка Миколи Вороніна найменше торкається тем, які часто асоціюються у нас із війною.

Ця поезія — передусім про любов, яка рятує нас. Про те, що тримає нас тут, і те, що змушує нас іти вперед. «Лиш боротись значить жить», — писав Іван Франко, а проте важливіше — пам'ятати, заради чого ми боремося.

ПЕРЕДМОВА

Хочу подякувати Богові за те, що ми є. Хочу подякувати татові, мамі, дідам, бабусям і всім родичам моїм за те, що я є. До видання цієї збірки віршів долучилася Канада — Ліґа Українок Канади, відділ Торонто. Дякую, шановні. Завдяки вам ця книга бачить світ. Свого часу пані Людмила Шефель подарувала мені ноутбук, на якому я набирав більшість віршів цієї книги. Виражаю подяку видавництву «Смолоскип» за участь у народженні цієї книги. Всім, хто мене весь цей час підтримував, підтримує і буде підтримувати. Дякую за вашу підтримку, шановні.

І, звісно, мене підтримала могилянська спільнота. Моя друга сім'я. Спільнота Національного університету «Києво-Могилянська академія». Випускники, студенти, професори, адміністрація. Хочеться пригадати окремо Президента Асоціації випускників нашого університету Віталія Шапошнікова. Він допомагав мені активно, доки був живий, і вже як пішов з цього життя — продовжував допомагати мені. На жаль, через активну службу у Збройних силах України мені так і не вдалося приїхати на твій похорон, Віталіку. Вибачай вже. Я знаю, ти чуєш мене і пробачаєш мені.

Хочу подякувати всім військовослужбовцям, які цього достойні. Загиблим побратимам Небесним нашим. Ця книга і для вас. І про вас. Це цінний досвід мій і ваш, який, я маю надію, дійде до наших прийдешніх поколінь і буде цінуватися ними. Навчить наших дітей та онуків боротися за Україну,

за своє щастя, волю, мову, культуру, територію, долю. І перемагати. Звісно, перемагати. Ми — Країна Героїв. Ми — Країна Переможців. Давайте пам'ятати про це, шановні, і робити все, щоб наша Країна Мрія реалізовувалася. Я впевнений: у нас все вже є для цього. Лишилося ще трохи і так багато... Дякую вам, що ми є. Гордий з того факту, що тут народився і серед вас живу.

Слава Україні, шановні.

Героям слава!

* * *

Йдемо у Справу...
Збираю речі.
Думки, як завжди, кіньми.
Командир подивився мені за плечі:
— Ось... Мого Форта візьми.
Хороша машинка.
В бою перевірена.
Влучно стріляє.
Зручна.
Мені командира зброю довірено...
Честь і собака війна.
Дійсно зручний...
Мушка підсвічена,
Легко із ним в бій іти.
Легко стояти за Україну з ним.
І чийсь тихий сон стерегти.
Тихо горітиме вдома лампадка...
Ти так далеко чекаєш...
Сумна...
А я знов до бою збираю речі...
Честь і собака війна.

1 лютого 2017 р.

* * *

Якщо русня попросить миру.
Ти, друже мій, запам'ятай.
Готуй усю до бою зброю.
І ще сильніше насипай.
Русня кричить:
«Рятуйте! Миру!»
Лише тоді, коли вмира.
Коли її вбивають добре,
Коли задумала стара,
Тебе як, друже, обдурити.
Чи просто вбити,
Друже мій.
Не треба вірити русні.
Багато хто загинув через це.
Повір мені.

1 лютого 2017 р.

НАШІ ТАК НЕ ЗДАЮТЬСЯ!!!

«Наші так не здаються!!!

Микола!!! Заряджай кулемета!!!»

На все життя засіла в голову фраза одного товариша.

Ні. Не поета.

Простого солдата,

Без куль, без багнета...

Він вже давно допомагає нам з Небес.

І поруч із ним його пес.

Не треба волати:

«Я кращий за всіх...»

Лишень пригадаю, як лунав його сміх:

Він дуже запально й завзято сміявся...

І так таки так

Ішов.

Не здавався.

Не треба казати якісь втішні слова.

Він там, де колись ми були...

Стоятиме ще...

Де ми будемо стояти...

І що б не крутила твоя голова...

Куди б не тягли вас різні думки...

Згадайте солдата...

Згадайте солдата.

Не треба страждати.

Він зараз на вас споглядає з Небес.

І поруч із ним...

Подивіться...

І поруч із ним...

Спокійно, і впевнено, і працюючю...

Як і раніше.

Як і завжди.

Стоїть і стоятиме з ним його пес.

11 січня 2017 р.